

1929-2008

Kapitalismen är ett döende system Men en annan värld är möjlig: Kommunismen!

Politiker och ekonomer har nu svårt att finna ord när det gäller att beskriva den allvarliga situationen. "På randen av avgrunden", "en tsunami på väg", "finansvärldens 9/11" ...det är bara referenserna till Titanics undergång som saknas (1). Vad är det som egentligen händer? Inför denna annalkande finansiella storm är det flera tuffa frågor som ställs. Går vi mot en ny finansiell krasch som 1929? Hur blev det så här? Vad kan vi göra för att försvara oss? Vad är det för värld vi lever i?

Mot en brutal försämring av våra levnadsvillkor

Det kan inte finnas några illusioner om detta. På en global nivå kommer mänskligheten under de kommande månaderna att få se en skrämmande försämring av sina levnadsvillkor. I sin senaste rapport har internationella valutafonden, IMF, varnat för att från och med nu fram till i början på 2009 kommer 50 länder att tillkomma på den lista av länder som drabbats av svält. Bland dessa finns flera länder i Afrika, Latinamerika, Karibien och även Asien. I Etiopien till exempel befinner sig redan 12 miljoner människor officiellt på gränsen till att dö av svält. I Indien och Kina, dessa så kallade kapitalistiska mirakelländer riskerar hundratals miljoner arbetare att drabbas av den mest brutala fattigdom. Även i USA och Europa drabbas en allt större del av befolkningen dramatiskt försämrade levnadsvillkor.

Alla delar av samhället drabbas; på kontor, banker, sjukhus, inom industrin, hi-tech företagen, bilindustrin, byggsektorn, inom alla dessa sektorer är miljontals avskedanden på gång. Arbetslösheten är på väg att slå i taket! Sedan början på 2008 har närmare en miljon arbetare bara i USA kastats ut på gatan. Detta är bara början. Denna våg av avskedanden innebär att det för arbetarfamiljer kommer bli allt svårare att kunna ha råd att bo, äta och ta om sin och sina barns hälsa. Detta betyder också att för unga människor idag, så har kapitalismen ingen framtid att erbjuda.

De ljög för oss igår, och försätter att ljuga även nu

Detta katastrofala perspektiv döljs inte längre av ledarna för den kapitalistiska världen. Inte heller av de politiker och journalister som går den härskande klassens ärenden kan längre förneka detta. Hur skulle de kunna göra det? När flera av världens största banker gått omkull, och har endast överlevt tack vare ett tillskott på hundratals miljarder Dollar, Pund och Euro från riksbankerna dvs staten. För aktiemarknaden i Amerika, Europa och Asien är det frågan om en nedgång till synes utan slut. De har förlorat 25 biljoner dollar sedan januari 2008 eller motsvarigheten till USA:s samlade produktion under två år. Allt detta illustrerar den panik som slagit sina klor i den härskande klassen. Att aktiemarknaden kraschar nu, beror inte bara på den katastrofala situationen för bankerna, utan även på att kapitalisterna förväntar sig ett hisnande fall för sina profiter som ett resultat av en kraftig minskning av den ekonomiska aktiviteten. En våg av företagsnedläggningar, en recession som är mycket värre än allt vi sett de senaste 40 åren.

Världens mäktiga ledare: Bush, Merkel, Brown, Sarkozy, Hu Jintao har samlats i en hel serie toppmöten och konferenser (G4,

G7, G8, G16, G40) för att försöka begränsa skadeverkningarna och undvika det värsta. Ett nytt toppmöte är planerat till mitten på november, vilket en del ser som ett sätt "att bygga upp kapitalismen på nytt". Det enda som motsvarar politikernas upphetsning är frenesin hos experterna på radion, i TV och tidningarna: krisen är en huvudnyhet.

Varför en sådan flodvåg?

Faktum är att även om borgarklassen inte kan dölja det katastrofala tillståndet i sin ekonomi, försöker den med alla medel att få oss att tro att det inte är fråga om att ifrågasätta hela systemet. Att det istället handlar om att bekämpa övertramp och excesser. Felet är spekulanterna! De giriga direktörerna! Skatteparadiserna! Nyliberalismen!

För att få oss att svälja denna myt är alla de professionella mediasvindlarna inkallade. Det är samma experter som igår talade om för oss att ekonomin var i gott skick, bankerna stabila.....som nu med stor energi för fram nya lögnen i TV-rutan. Samma människor som tidigare som myndigt talade om för oss att "marknadsliberalismen" var LÖSNINGEN, att staten skulle ingripa i ekonomin så lite som möjligt, är nu de som kräver att regeringarna skall ingripa mer i ekonomin. Mer statligt ingripande och mer moral så kommer kapitalismen att vara finfin igen! Det är denna lögn de försöker få oss att tro på.

Kan kapitalismen komma över sin kris?

Sanningen är, att den kris som härjar i den globala kapitalismen nu, inte uppstod sommaren 2007 när fastighetsbubblan sprack i USA. Under 40 år har det varit den ena recessionen efter den andra: (1967, 1974, 1981, 1991, 2001). Under decennier har arbetslösheten varit en permanent plåga och de exploaterade har drabbats av ökande attacker på sin levnadsstandard. Varför? Därför att kapitalismen är ett system som inte producerar för mänskliga behov utan för marknaden och profiten. Det finns enorma behov som inte tillfredsställs, eftersom de inte utgör en solvent marknad, med andra ord att den stora majoriteten av befolkningen inte har råd att köpa de varor som producerats. Om kapitalismen är i kris, om hundratals miljoner människor och snart miljarder människor kastas ut i den mest brutala misär och hunger, beror det inte på att systemet inte kan producera tillräckligt, utan på att det producerar mer varor än det kan sälja. Varje gång kommer borgarklassen undan problemet genom att ta till massiva doser av krediter. Det är därför som alla "återhämtningar" bara leder till en ännu mörkare framtid, när skulderna skall betalas.

Det är precis detta som händer idag. All den "fantastiska tillväxt" som vi sett under de senaste åren har huvudsakligen ägt rum genom krediter. Världsekonomin har levt på kredit och nu har det blivit

dags att betala, och det hela rasar som ett korthus. De nuvarande konvulsionerna hos det kapitalistiska systemet beror inte på "dåligt ledarskap" hos de politiska ledarna, aktiemäklarnas spekulation eller bankernas oansvariga handlande. Alla dessa människor gör inget annat än att följa kapitalismens lagar – precis de lagar som driver systemet mot ruin. Det är därför som de miljarder som pumpas in i marknaden av staten och dess centralbanker inte kommer att förändra någonting. Det blir bara värre! Detta är som släcka en eld med bensin. Borgarklassen visar bara sin maktlöshet med dessa desperata och sterila åtgärder. För eller senare kommer alla dessa räddningsplaner att misslyckas. Ingen verklig återhämtning är möjlig för den kapitalistiska ekonomin. Ingen politik, vare sig höger eller vänster, kan rädda kapitalismen eftersom den lider av en obotlig dödlig sjukdom.

Mot den ökande fattigdomen; solidaritet och klasskamp.

Överallt läser vi jämförelser med börskraschen 1929 och den stora depressionen på trettiotalet. Minnena från dessa tider lever ännu kvar av ändlösa köer med arbetsökande arbetare och soppkök för de fattiga, eller fabriker som lägger ner. Men har vi samma situation idag? Svaret är NEJ, den är mycket mera allvarlig, även om kapitalismen har lärt sig från denna erfarenhet, och lyckats undvika en brutal kollaps genom ett statligt ingripande och en ökat internationell samordning.

Det finns en annan avgörande skillnad: den fruktansvärda depressionen på trettiotalet ledde till det andra världskriget. Kommer denna kris leda till ett tredje världskrig? Driften mot krig är förvisso borgarklassens enda svar på den olösliga krisen. Den enda kraft som kan motsätta sig detta är dess dödsfiende, den internationella arbetarklassen. På trettiotalet hade arbetarklassen gått igenom ett fruktansvärt nederlag, vilket blev följderna av isoleringen av revolutionen 1917 i Ryssland. Detta nederlag gjorde att arbetarklassen kunde dras in i en imperialistisk massaker. Men sedan de stora klassstriderna, som inleddes 1968 har dagens arbetarklass visat att den inte är beredd offra sina liv i den härskande klassens tjänst. Under de senaste 40 år har arbetarklassen gått igenom en serie svåra nederlag, men den står fortfarande upp, och över hela världen, i synnerhet sedan 2003 har den alltmer börjat kämpa tillbaka. Utvecklingen av den kapitalistiska krisen kommer att leda till en stor misär för hundratals miljoner arbetare, inte bara i den tredje världen utan även i i-världen. Detta tar sig form av arbetslöshet, fattigdom och till och med svält, men denna misär kommer även att provocera fram ett växande motstånd hos de exploaterade.

Denna kamp är absolut nödvändig för att sätta en gräns för borgarklassens ekonomiska attacker, för att hindra dem från att trycka ned oss i absolut fattigdom. Det står samtidigt klart att denna kamp inte förhindrar att kapitalismen sjunker allt djupare ned i sin kris. Det är därför som denna arbetarklassens motståndskamp svarat mot ett annat behov, som till och med är ännu viktigare. Den gör det möjligt för de exploaterade att utveckla sin kollektiva styrka, sin enhet, sin solidaritet och sitt

medvetande om det enda alternativ som kan erbjuda mänskligheten en framtid: ett störtande av det kapitalistiska systemet, där man ersätter det med ett samhälle som är byggt på en helt annan grund. Ett samhälle som inte baserat på utsugning och profit och som inte producerar för en marknad utan för mänskliga behov. Ett samhälle som organiseras av producenterna själva och inte av en privilegierad minoritet. Med andra ord: ett kommunistiskt samhälle.

Under åtta årtionden har alla delar av borgarklassen, dess höger likväl som dess vänster arbetat hand i hand för att framställa de regimer som dominerade Östeuropa och Kina som "kommunistiska", när dessa i själva verket inte var något annat än särskilt barbarisk form av statskapitalism. Det handlade om att övertyga de exploaterade om det meningslösa i att drömma om en bättre värld, att det inte fanns något annat möjligt samhälle än kapitalismen. Men nu, när kapitalismen så tydligt visar sin bankrutt, måste arbetarklassens kamp alltmer låta sig inspireras av perspektivet av ett kommunistiskt samhälle.

Inför attackerna från ett ruttnande kapitalistiskt system, måste vi sätta stopp för dess exploatering, misär och barbariska krig.

Länge leve arbetarklassens internationella kamp!

Proletärer i alla länder förena er!

Internationella kommunistiska strömningen 25 10 2008

Fotnot

1) Har sagt av i följande turordning Paul Krugman (den senaste nobelpristagaren i ekonomi,) Warren Buffet (en amerikansk investerare med smeknamnet 'oraklet från Omaha, mycket uppskattas alltså omdömet från en miljardär från en amerikansk småstad inom den internationella finansvärlden). Jaques Attali (ekonomisk rådgivare till den franske presidenten Nicolas Sarkozy) och Laurence Parisot (ordförande för den franska arbetsgivarföreningen)

Kontakta oss

Box 21106

100 31 Stockholm

Email: sverige@internationalism.org

Läs *Internationell Revolution*

Internationella kommunistiska strömningens
tidning i Sverige som utkommer 4 gånger om året

Internationella Kommunistiska Strömningen
www.internationalism.org